



מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה  
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל  
ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָה  
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,  
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,  
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל  
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי  
סֵעוּדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל  
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת  
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה  
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא  
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים  
מֵאוּתָה שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.  
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסֵעוּדָתוֹ  
וְלִהְיוֹת שְׁלֵים הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוּ,  
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה  
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל  
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה  
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים  
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים  
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,  
(שמוות לא) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוּ  
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה  
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)  
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דִּהְהִיא  
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין  
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינּוּ,  
וּסֵעוּדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ  
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא  
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,  
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי  
בְּסֵעוּדָתִיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֱלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן  
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קַדִּישָׁא  
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הִיא,  
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי  
כֵּן אָמַר, (שמוות לא) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,  
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל  
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים  
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה  
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנִפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני וביני בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פְּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמִסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיהַ סְגִי, דְהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחְרָא. עָלִיָּה כְּתִיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אִף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיבין עָלִיָּה עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׁאר זְמַנִּין וְחַגִּין, דְּכְתִיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנִפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קָאֵמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני וביני בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,  
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאן  
 חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.  
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ  
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.**

**תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין  
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין  
 וְזִמְנֵין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיהֶנָם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין  
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.  
 בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.  
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.**

**אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת  
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי  
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת  
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת  
 שְׂאֲבָרָהּ יִצְחָק וְיַעֲקֹב  
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה  
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה  
 מִכָּל צַדְדָיו.**

**שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים  
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,  
 מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר  
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה  
 רְשָׁעֵי הַגִּיהֶנָם נָחִים. בִּיּוֹם  
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.**

ספר אור הזהר (עמוד 132)  
 והגע עצמך אם איש יעמיד עליך למנעך מחיים חס ושלוש, תעמד עמו למלחמה, הן וכו' והן לחיים,  
 או תמשל בו, או חס ושלוש להפך, וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, ויקלו בעיניו כל הפעולות  
 ואיצטדקאות שבעולם לעבר בים ולשמים וכו', עד שיכניע את העומד בנגדו ורוצה למנעו מן החיים.  
 וקל וחומר מה נאמר בחיים הנצחיים הנקראים חיים ולא במדמה, על אחת כמה וכמה שמחייב כל  
 אחד להלחם לעמד על נפש חיותו ולמסר נפשו לעסק בחכמה זו, לבער קוצים מן הפרס ולהכרית  
 חוחים, אם יזכה טוב, ואם חס ושלוש יפל במלחמה הנה בשביל זה נקרא מלחמה, כמו שכתב החסיד  
 בעל חובת הלבבות בזה נגד מלחמת היצר, בא וראה מלחמת החיצונית הסכנה העצומה בו ומכניס  
 עצמו לסכנה בשביל ספק אם ינצח יזכה לשלל גדול על אחת כמה וכמה במלחמת היצר ומלחמה  
 גדולה אף תמנע עצמך בשביל ספק כמה ששון ושמיחה וכבוד וחי נחת יגיע לך אם תנצח ותזכה.  
 ועין בפסק הגאון מהר"י דלאטש ובהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל וזכרוננו לברכה בשם האר"י וזכרוננו  
 לברכה בכתב יד עצמו. על פן אחי אל תיראו ואל תפחדו כי הויה יהיה בכסף ושומר וגלף מלכד.  
 (בעל העטרת צבי בריש ספר התקונים שלו אות ח' ער)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"  
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב